

Μετά δὲ τὸν Κ. Ῥαγκαζὶν ἀνέβη εἰς τὸ βῆμα ὁ Πρύτανης, δεξιᾷ ἀναγγέλλας ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δικαστῶν νὰ γνωσθῇ οὐ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ βραβευομένου, ἀλλὰ καὶ τοῦ σχεδὸν ἐξ ἴσου μετ' ἐκείνου ἐπαινεθέντος, ἀπεσφράγισε πρῶτον τοῦ ποιητοῦ τῆς Κορίνθου καὶ τοῦ Ηερδάρου τὸ γραμματεῖον. Ἀλλ' ἐνταῦθα νέα περιέμενε τοὺς ἀκροατάς, καὶ ἀπροσδόκητος περιπέτεια. Τὸ γραμματεῖον δὲν περιείχεν ὄνομα, ἀλλὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν.

Κύριοι Καθηγηταί!

Ζήλος τοῦ καλοῦ ἐπαρξίνησε τὸν ἀξιότιμον κύριον Ῥάλλην νὰ στήσῃ ποιητικὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ προσδιορίσῃ χιλίας δραχμὰς εἰς ἀμοιβὴν τοῦ βραβευθησομένου ποιήματος. Μιμούμενος τὸν ἀξιέπαινον σκοπὸν του, προσδιορίζω τὴν χρῆσιν τῶν χιλίων δραχμῶν ὡς ἐφεξῆς. Νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ διηρημέναι εἰς δέκα ἴσας μερίδας, νὰ χρησιμεύσουν ὡς δωρεὰ γάμου δέκα νέων Ἑλληνίδων πτωχῶν. Οἱ γινώσκοντες τὰ ἐμπόδια τῆς βραδύτητος, ἐνεκα τῆς πτωχείας, τῆς ὑπανδρείας τῶν κορασίων, θέλουν ἐκτιμήσῃ, ἐλπίζω, τὴν ἀξίαν τοῦ δώρου, ἂν καὶ μικροῦ. Ἀπὸ φιλάνθρωπίας βεβαίως οἱ κύριοι Καθηγηταί θέλουν δεχθῇ τὸ βάρος τῆς διανομῆς. Τοὺς ἀφίνω ὁμως καὶ πλήρη ἐλευθερίαν νὰ προτιμήσουν ὅποιανδήποτε ἄλλην νομίζουσι χρῆσιν τῶν χιλίων δραχμῶν.

Μὲ ὅλον τὸ σέβας

Ἐν Ἀθήναις,

τὴν 15 Φεβρουαρίου 1853.

Εἰς Ἑλλήν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς ταύτης κατεκαλύφθη ὑπὸ ζωνῶν χειροκροτήσεων. Ὁ δὲ Πρύτανης ἐκάλει τότε τὸν ἀνώνυμον ἐπιστολογράφον ἂν θέλῃ νὰ παρουσιασθῇ, ἀλλ' οὐδεὶς ἀπεκρίθη, καὶ ὁ πέπλος τῆς μετριοπροσύνης ἔμεινε συγκαλύπτων τὸ ὄνομα τοῦ γενναίου φρονος ποιητοῦ.

Μετά ταῦτα ὁ Πρύτανης, ἀναίξας τὸ γραμματεῖον τοῦ ποιητοῦ τῶν Ἀρματωλῶν καὶ Κλεπτῶν, ἀνέγνω μεγαλοφώνως τὸ ὄνομα τοῦ Γ. Κ. ΖΑΛΑΚΩΣΤΑ, ὅπερ ἐπίσης κατεκαλύφθη ὑπὸ γενικῶν ἀνευφημήσεων. Ἀλλ' ὁ ποιητής, προσκληθεὶς ἵνα λάβῃ τὸν στέφανον, δὲν ἐνεφανίσθη, διότι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐν μόνον αἶσθημα ἐπλήρου τὴν καρδίαν του, ἡ ἀπελπίσια διὰ τὴν αἰφνιδίαν στέρησιν καὶ τοῦ πέμπτου καὶ ἐσχάτου του τέκνου, καὶ αὕτη τὸν καθίστα ζένον εἰς πᾶσαν χαρὰν, ἀδιάφορον εἰς πᾶσαν ἐπιτυχίαν. Ἡξουρομεν δ' ὅτι εἰς τοὺς ἀπελθόντας νὰ τῷ ἀναγγεῖλωσιν τὴν νίκην του, ἀπεκρίθησαν μόνον τὰ δάκρυά του.

Τὴν τελευταίαν ταύτην, διεδέχθη ἀμέσως ἄλλη οὐχ ἥττον περίεργος· διότι ἐνώπιον ὅλου ἐκείνου τοῦ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐτιμῆθη προχειρισθεὶς εἰς διδάκτορα τῆς νομικῆς ὁ Κ. Γεωργαντό-

πουλος ἐξ Ἑρμουπόλεως Σύρου, εἰς τῶν ἱκανωτάτων καὶ ἐπιμελεστάτων ἀρχαίων φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἡμοψήφως τὸν βαθμὸν Ἀριστα λαβὼν παρ' ὅλων τῶν καθηγητῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις του, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον προσθέτων μέλος χρηστὸν καὶ πεπαιδευμένον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

—ο—

Ὁ περιώνυμος φιλόλογος τῆς Βόννης, Κύριος Βέλκερ, ἐξέδωκεν ἐσχάτως τὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Βερολίνου ἀναγνωσθεῖσαν, καὶ ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἀγγελλομένην πραγματείαν, δι' ἧς πολλὰς προτείνει λόγους ὑπὲρ τοῦ ἰσχυρισμοῦ, ὅν πρῶτος ἐτόλμησεν ὁ μακαρίτης Οὐλερίχς, ὅτι ὁ μεταξὺ τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ λόφου τῶν νυμφῶν λελαξευμένος βράχος δὲν εἶναι τὸ Βῆμα τῆς Πυκνὸς ἢ μᾶλλον τῆς Πυκνός, ἀλλ' ὁ βωμὸς τοῦ Ὑψίστου Διός. Τοῦ σοφοῦ τούτου προϊόντος ἐνὸς τῶν κορυφαίων ἀρχαιολόγων τῆς Γερμανίας, ἀξιολογοῦν ἐδημοσίευσεν περίληψιν ἐν τῷ 1959 ἀριθμῷ τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς τῶν ἐν Βερολίνῳ σπουδαζόντων Ἑλλήνων.

Ὁ αὐτὸς δὲ, ἢ ἄλλος ἐκ Βερολίνου σπουδαστὴς Ἑλλήν, γράφει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ὅτι ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῆς ἐκ νέου ἐκδιδομένης ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν, παρυσιασθεὶς εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Πρυσικῆς Ἀκαδημίας, ἐκίνησεν ἀσθεστον γέλωτα διὰ τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα γέλωτα, καὶ μάλιστα ὅσας αὐτὰ ἐτόγγανε νὰ εἶναι προεκδεδομένα καὶ ἡρμηνευμένα ὑπὸ τοῦ Βοικχίου· ὅτι δὲ καὶ περὶ ἄλλου τινὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογούντων, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ αἰσθηματικῆς καὶ ρομαντικῆς κρίσεως σκιαμαχοῦντος, παρετήρησε πολλοὺς τοὺς ὑπομειδιῶντας. Φρονοῦμεν ὅτι αἱ πληροφορίες τοῦ νέου ἀνταποκριτοῦ τῆς Ἀθηνᾶς θὰ ᾔσαν πολὺ διδακτικώτεραι, ἂν ἐπρόσθετε συγχρόνως ποῖα ᾔσαν τὰ γέλωτα ἃ παρετηρήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῷ πρώτῳ ἀριθμῷ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ποῖα τὰ ὑπὸ τοῦ Βοικχίου προεκδεδομένα, τίς ὁ αἰσθηματικὴν ἔχων τὴν κρίσιν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολόγος, καὶ πῶς καὶ κατὰ τί σκιαμαχεῖ.

ΠΕΡΙ ΡΟΔΟΔΑΦΝΗΣ.

—ο—

Nerium Oleander. Lin. — Class. Pentandria monogynia N. Oleander calycis laciniis squarrosis, nectariis tricuspidatis, cauda antherarum faucem non superanthe (Targioni). Ὁ θάμνος οὗτος, κοινότατος εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ὅπου καλεῖται φυλλάδα, βλαστάνει αὐτοφυῶς καὶ εἰς τὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας, Γαλλίας,

τὴν βόρειον Ἀφρικὴν, τὴν Παλαιστίνην καὶ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας· καλλιεργεῖται δὲ καὶ ἐν τοῖς κήποις καὶ ἐν ταῖς γάστροις εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη διὰ τὸ κομψὸν καὶ ζωηρὸν τῶν ῥοδοχρόων αὐτοῦ ἀνθέων, ἅτινα ὅμως σχεδὸν ἀνεκτίσθητον ἀναδιδούσιν ὁσμὴν. Ἀνθεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς μέχρι τέλους Αὐγούστου· καὶ ἡ ἀνθησις γίνεται σχεδὸν ἐν εἴδει κορύμβου. Φέρει κάλυκα ἐλεύθερον, στεφάνην δὲ μονοπέταλον καὶ, ὡς λέγουσιν οἱ βοτανικοί, ἱπποκρατοειδῆ. Τὸ ξύλον αὐτοῦ εἶναι γλίσχρον μὲν καὶ λευκώτατον, κατεργαζόμενον ὅμως δὲν λαμβάνει πολλὰν στιλπνότητα. Ὁ φλοιὸς εἶναι λεῖος καὶ ὑποτεφρόχρους.

Ἡ ῥοδοδάφνη καλλιεργεῖται εὐκόλως καὶ προκόπτει εἰς παντὸς εἶδους γῆν, καὶ πολλαπλασιάζεται μετὰ μεγίστης εὐκολίας διὰ σπόρων καὶ μοσχευμάτων. Καθίσταται δὲ ὠραιότερα περιοριζομένη εἰς ἓνα μόνον καυλόν, ὅτε ὑψῶται μέχρι 7—8 πηχῶν καὶ ἐπιστέφεται ἀπὸ κροσσῶν καὶ στρογγυλοειδῆ κορυφῇ, διὸ καὶ ἐπωνομάσθη παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς **Mazza di San Giuseppe**, ἥτοι ράβδος τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ.

Τῆς ῥοδοδάφνης καλλιεργεῖται καὶ ἕτερόν τι εἶδος, φέρον ἄνθη λευκά, καὶ γεννώμενὰν αὐτοφυῶς ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τῆς Ἰδης παρὰ τὸ Καμεράκιον, ὅπερ ἀνθεῖ ὡσπύτως καθ' ὅλον τὸ θέρος.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ.

ΤΩ ΦΙΛΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ ΚΑΡΔΑΡΑ.

La plus chère patrie après celle des cieux ?

AL. SOUMET.

—ο—

Τὸν Βόσπορον στολίζει τὸ ἔαρ! Ἐπεθύμουν
Ἐκεῖ νύκτ' Ἀπριλίου,

Ἐκεῖ μὲ τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄνειρα νὰ ἤμουν
Μότος ἐντὸς εὐστρόφου δικώπου ἀκατίου.

Ἐνῶ τῶν λόφων τ' ἄρθη προσχρίουν οἱ ἀστέρες
Μὲ τὰ χρυσὰ τῶν φῶτα,

Ἐνῶ ἐκ τῶν κοιλάδων λεπτοὶ φύσσοι ἀέρες,
Καὶ φρέσσοι καὶ πετώσιν εἰς τῶν βοτῶν τὰ ῥῶτα.

Ἐνῶ γλυκοστενάζει ἡ θάλασσα, ἡσυχως,
Ὡς ἐρωμέν' εἰς κλῆρην,

Καὶ φέρ' εἰς τὴν ψυχὴν μου, χαίρουσαν ἐνδομύχως,
Τὰς αὔρας τῶν ἀνθέων, τὴν μέθην, τὴν γαλήνην.

Τὰς διακοπτομένας στροφὰς τῆς ἀηδόνος
Ἐκόθουν γ' ἀκροῶμαι,

Καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἐντὸς κυπαρισσῶτος
Σκιὰς Οὐρὶ γελῶσας, πετώσας νὰ θεῶμαι.

Ν' ἀφίσω τὴν ψυχὴν μου εἰς μυστικὰς ἐκστάσεις
Νὰ τέρπηται, νὰ χαίρῃ,

Μὲ τ' ἄρθη, μὲ τὰ ἄστρα κρυφὰς νὰ λαλῇ φράσεις
Καὶ εἰς τὴν μνήμην ὅλους τοὺς πόθους τῆς νὰ
[φέρῃ]

Κ' ἐνῶ λαλεῖ μὲ τ' ἄστρα, τὰς αὔρας καὶ τὰ ἄρθη,
Νὰ ἐξομολογῇται

Τί ἄλλοτε τοιαῦτα μεσάνυχτα ᾔσθάνθη,
Ποῖα πιστὴ ἐντὸς τῆς εἰκῶν διατηρεῖται,

Ποῖα τῶν οὐρανίων πλατῆσεων τὸ ῥῆμα
Ψυχὴ προσμειδῶσα

Κρατεῖ καὶ ἐκτυλίσσει, τὸ τῶν αἰθέρων κῆμα
Μὲ ᾄδ' ἁγίας μούσης πλησίον τῆς περῶσα!

Ἐὰν τὴν νύκτα ταύτην τῆς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου
Περιπλατῆσαις μου,

Ἐὰν ἔκειν' εἰς κόλπους λειμῶτος ἀρθοπόρου
Ἐπάρχη ἢ ἀπῆλθεν ἐκ τούτου φεῦ! τοῦ κόσμου

Τὸ κναροῦν τῆς ὄμρας ἐκ λόφου παραλίου
Ἄν μὲ κατασκοπεύῃ,

Πλατῶμενον ροπήρῃ ἐπὶ τοῦ ἀκατίου,
Καὶ μέλποντα τὴν νύκτα, ἥτις μὲ γοητεύει,

Δὲν θέλ' ἴσως ἡ θεία παρθένοι θεωρήσει
Τὸν φίλον τῆς μέθλιν;

Τοῦ ποιητοῦ τὴν ὄραν αὐτὴν ἄς εὐλογήσῃ,
Διότι συνειδύτος δὲν φέρει μαύρην τύφιν

Διότι αὐτὴν μόνην ὕμνεϊ, πόθ' ἡ ψυχὴ του,
Ἡ θλίβεται ἢ χαίρει,

Ἡ φρέσσει ὑπὸ ψαῦσιν ἐπιρροῆς ἀρετήτων,
Καὶ ὕμνον εὐφροσύνης πρὸς τὸν Θεὸν του φέρει.

Ὁ μυστικὸς τῆς ἔρωτος τὰ ἀγθαρτά τῆς κάλλης
Μυεῖ, ἀποκαλύπτει,

Κ' εἰς τ' ὄμμα του ἀκτίνας καθαρωτέρας βάλλει,
Ὅθεν χρωμάτων νέα συναρμογὴ προκύπτει.

— Ἀλλ' ἂν ἀνεπαίσθητος τὸ σκάφος μου κυλλῶν,
Εἰς καταρρέον ρεῦμα

Μὲ φέρῃ πρὸς τὰς ἄκρας τοῦ Βιζαντίου, θεῖον
Ἐκεῖ ἄς ψαύσῃ τότε τὸ μέτωπόν μου πνεῦμα

Κ' ἐνῶ εἰς τῆς Ἀγίας Σοφίας τὰ τεμένη
Στεφανηφόρον γάσμα

Μὲ βῆμα βουλᾶς θείας ἐμφαῖνον ἀναβαίνει,
Ὡ! τότε τῆς κρυφίας ἐλπίδος μου τὸ ὄμμα

Ἐπὶ τὸ στέλλων φέγγος τῶν ἀστρῶν ψυχὴ ψάλλει!
Κ' ἐπὶ τῶν ἐπτά λόφων

Ἀμα σκιαὶ ἡρώων ἀρέλθωσι μεγάλαι,
Καὶ ἰαχαὶ μυχθῶσιν εἰς τῶν ἀκτῶν τὸν ψόφον,

Καὶ τότε μὲ τὰς αὔρας τοῦ Ἑλλησπόντου πέτα,
Καὶ τὴν κατερχομένην

Ἐξ οὐρανῶν παρθένον ἀσπάλτου καὶ χαίρετα
Καὶ τὴν πατρίδα ψάλλει τὴν ἀνεγειρομένην!

Ἀπρίλιος, 1849.

X. A. ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.